

ENGLISH STUDIES DEGREE

**FINAL UNDERGRADUATE
DISSERTATION**

**UNIVERSITAT
JAUME·I**

**IDENTITY AND SOCIAL PRESTIGE IN THE
COMUNITAT VALENCIANA. A CASE STUDY ON
VALENCIAN AND ENGLISH**

Patricia Fabregat García

SUPERVISOR: María Pilar Safont Jordà

June 2016/2017

TABLE OF CONTENTS

Abstract	4
1. Introduction.....	5
1.1. Theoretical Framework.....	5
2. The Method.....	13
2.1. Participants.....	13
2.2. Materials.....	13
2.3. Data Collection Procedure.....	14
3. Results and Discussion.....	15
4. Conclusion.....	24
References.....	25
Appendix.....	28
- Tables.....	28
- Interview Questions.....	29
- Interviews Transcription.....	30

LIST OF TABLES

Table 3. <i>Comunitat Valenciana Interviewees' Opinion on Valencian Identity (Group 2, Sample A)</i>	18
Table 4. <i>Catalunya Interviewees' Opinion on Valencian Identity (Group 2, Sample B)</i>	19
Table 5. <i>Comunitat Valenciana Interviewees' Opinion on English in the Comunitat Valenciana (Group 3, Sample A)</i>	21
Table 6. <i>Catalunya Interviewees' Opinion on English in the Comunitat Valenciana (Group 3, Sample B)</i>	21

ABSTRACT

This paper studies the case of the western variety of the Catalan language (henceforth Valencian) as a sign of identity for its speakers in contrast to the eastern variety of Catalan (henceforth Catalan), as well as the future role of English in the Comunitat Valenciana. The aim of this study is twofold. On the one hand, we would like to discover if Valencian is a sign of identity for its speakers and, on the other hand, to find out if English could have more presence in the Comunitat Valenciana than Valencian in the future as the latter seems to have lost prestige. In order to obtain the required data, six interviews are conducted according to the qualitative research method, which allows smaller but more in-depth samples. The selected participants are classified into two groups according to whether they have been living only in the Comunitat Valenciana or in both the Comunitat Valenciana and Catalunya. The results obtained, which are displayed in the form of tables, suggest that Valencian is a sign of identity for its speakers and that English could not occupy its place in the future in the Comunitat Valenciana. This, consequently, allows us to conclude that speakers of Valencian feel identified with their own language and, although English has increased its presence in this area, this cannot be regarded as a threat for the survival of the minority language, nor for its future presence in the Comunitat Valenciana.

Keywords: language, sign of identity, Valencian, Catalan.

1. INTRODUCTION

The present paper is a sociolinguistic study that examines the relationship between language and identity in the Comunitat Valenciana as compared to Catalunya. In so doing, it must be clarified that when using the term *Valencian*, we will be referring to the western variety of the Catalan language, and *Catalan* will be used as the eastern variety of the Catalan language. More specifically, and taking as a hypothesis the idea that Catalan seems to be more present in Catalunya than Valencian in the Comunitat Valenciana, the goal of this research is twofold: on the one hand, discover if Valencian is a sign of identity for its speakers or, in other words, if speakers of Valencian feel identified with this variety. On the other hand, we will try to find out if English could have more presence in the Comunitat Valenciana than Valencian in the future as the latter seems to have lost prestige.

In order to conduct this research, some key concepts on the language-identity relationship will be considered. Subsequently, the sociolinguistic setting of the Comunitat Valenciana will be concisely examined, together with a review of the literature analysing the topic of language and identity in the Comunitat Valenciana. Furthermore, a brief mention on the presence of English in this territory will be included. Eventually, we will finish with the three research questions this paper will try to answer, which are: (1) What makes Catalan be more present in Catalunya than Valencian in the Comunitat Valenciana?, (2) Is Valencian a language its speakers feel identified with? and (3) Has English increased its presence in the Valencian territory in the last decade due to the limited support to Valencian?

1.1 Theoretical Framework

The notion of *phatic communication* or *small talk* was coined by Malinowski in the 20th century to refer to the language used to create or maintain social relationships (Malinowski, 1923). It is in this function of language, that of promoting and maintaining social contacts, where the communication of identity lies (Price, 2010). Generally, identity has to do with how we perceive ourselves in relation to others, contrasting which salient elements that identify us as members of a given group we have (or do not) in common. In this sense, we human beings define ourselves (and so our identity) by establishing comparisons between us and the others (Romaine, 2011, p.

136). Therefore, when using language for the mere sake of speaking (i.e. small talk) we are in fact establishing a social connection with the others, and so, we are also defining our identity in relation to that of the others. This can be clarified by defining the term that concerns us. Edwards defines the concept of identity (or ethnicity or ethnic identity) as follows:

the allegiance to a group with which one has ancestral links. There is no necessity for continuation, but some sense of group boundary must persist. This can be sustained by shared objective characteristics or by more subjective contributions to a sense of groupness or both. Symbolic or subjective attachment must relate to an observably real past (2009, p. 162).

Regarding this definition, two concepts must be clarified: objective and subjective characteristics. On the one hand, the objective ones refer to the fact that there must be some real linkage that makes us belong to a given ethnic group (e.g. geography, religion or ancestors), and so this would be an involuntary state. On the other hand, subjective features are the ones that make the ethnic group remain together, that is to say, they have to do with people's emotional bonds. The existence of both objective and subjective perspectives is essential to feel the sense of belonging and to actually belong to an ethnic group/s.

If we delve into the way how language and identity are related, Romaine (2011) explains that language is just one of the many features marking identity besides religion, clothing and race. However, all of these factors depend on language to be transmitted. In other words, language is the main channel of transmission of identity. Also, it must be clarified that identity is the outcome of linguistic practices, and not their source. Therefore, by using language we develop our identity (Bucholtz & Hall, 2005). Everything starts the moment we are born; our identity develops according to the values and attitudes learned by means of language and through our contact with the context we are in. That is the reason why culture is also a constituent of the language-identity relationship.

Additionally, and even though at first sight the only elements to feel identified with may be concrete or physical (as for example the fact that Christians attend mass on Sundays

or that some Indian women wear Sari), the abstract ones are also of great importance and can even act as delimitations of the different groups, as it is the case of language. Romaine (2011) states that we are all simultaneously members of various social groups that shape who we are, and in the same manner as these groups and their “contents” may change our beliefs or acts, the contents of these groups themselves may vary as well. This is the reason why identity is something dynamic. Nevertheless, the boundaries delimiting the different communities are long-standing, a fact that allows the different identities to exist and a fact to which language contributes since it helps maintain these borders (Edwards, 2009, p. 9).

In this manner, the contents of ethnic groups may vary across time, but language can be said to delimit the different human identities, a fact that can be regarded as another indicator of how language and the human experience are so closely related to identity. In fact, the knowledge of a given language endows us with the ability to communicate and identify with the speakers of that language, hence highlighting the feeling that those who do not speak our same language are different (and may also have different habits). As Tocqueville acknowledged, “language is probably the strongest and the most durable link that can join men.” (1835, p. 32), an idea also shared by Romaine, who states that “the more distinct a language is from some other, the more effectively it serves as an identity marker” (2011, p. 9).

Therefore, the fact that we associate ourselves with one culture implies a positive attitude towards the language spoken in that community. Yet, the stigmatization of identity may lead to the abandonment of its associated language as a manner of distancing from that negativity (Romaine, 2011). That is why there are some cases in which the connection between language and identity is somehow manipulated. This is known in Linguistics as *Social Identity Theory*: “the way in which individuals can strategically use language as a potent symbol of identity when testing or maintaining intergroup boundaries” (Meyerhoff, 2006, pp. 70-71). The main reasons for this to happen may be related to political or socioeconomic causes and, as an example, we can name the refusal to use Scottish Gaelic to avoid being associated with poor socioeconomic classes.

It must be noted, though, that there are some other situations in which language does not act as an identity marker, as it is the case of Quechua. Their indigenous clothing and some sorts of manual work are still identity markers since globalization has not affected them to the same extent as it has in other civilizations. Therefore, according to Romaine “Quechua language is not seen as essential to group identity” (2011, p. 12). On the contrary, and reinforcing the existing link between language and identity, we find the Saami community in Finland, which serves as a counterargument to the Quechua. This society, which only accepts speakers of the Saami language, is strictly composed of people with at least one Saami ancestor (Romaine, 2011).

This existing relationship between language and identity has actually been considered in some case studies. To begin with, Price (2010) intended to determine whether there is a difference in how Arts students and Sciences students make use of Galician and Spanish as an expression of identity. The results suggested that although there was no linguistic difference between the two groups, (nor in the extent to which language is important for Galician identity), the Arts students showed a greater predisposition to use language for identity purposes (p. 173). Consequently, since no linguistic motivation for such a different usage was found, this fact was then attributed to the idea that there might be another factor responsible for some students to use one language and for some others to use the other one. These results made the study conclude that this extra-linguistic factor is identity.

Focusing now on the use and presence of language in public areas, the Linguistic Landscape (henceforth LL) is usually considered a source of knowledge (both informative and symbolic) in this respect. It is, together with the linguistic and ideological conflict in the Comunitat Valenciana, the topic dealt with in Lado (2011). This conflict described by the author refers to the historical division between Valencian and Spanish (which was reinforced during Franco’s dictatorship) and the posterior secessionist movement that wanted to establish Valencian and Catalan as two different languages. In the study carried out, Lado explains how the LL of two Valencian cities (namely Gandia and Valencia) was analysed in order to “provide evidence of the ideological and practical linguistic conflict in the region” (Lado, 2011, p. 138). The outcome of the analysed data demonstrated that Valencian was not regarded as a symbol

of identity as much as other minority languages are identity indicators in other regions of Spain (p. 148).

In fact, from a historical perspective, we may also consider the sociolinguistic setting of the Comunitat Valenciana in order to better understand the aforementioned linguistic conflict. As Safont (2006) indicates, Catalan developed from a variety of Latin spoken in the northern and eastern parts of the Pyrenees. However, linguistic evolution in itself and some historical facts we will subsequently explain gave birth to dialectal differentiations.

Towards the beginning of the 13th century, the ruler of the territory known as *Corona d'Aragó* (which already included the present Catalunya) King Jaume I conquered Mallorca and Valencia. However, these territories were not annexed to *Corona d'Aragó*, but constituted the so-called (and independent) *Regne de València* instead, with its own laws and currency (Ubieto, 1987, p. 352). Regarding the language of this new kingdom, it was used in all the spheres (from administrative and political to cultural and social), a fact that connected the Valencian society to Catalunya and the Illes Balears (Safont, 2006). Nevertheless, this advantaged use of the language came to an end in the 17th century with the triumph of King *Felip V* and the consequent expansion of the Spanish language to all of his territories.

As a consequence, Catalan was relegated to oral use in rural areas and informal conversations, a fact that increased dialectal differences. It was in the 19th and 20th centuries, though, when a literary movement known as *Renaixença*, in an attempt to unify the language, stimulated the standardization and orthographical normalization of Catalan (Safont, 2006). Still, despite the efforts to normalize the use of this language, the dictatorship period in Spain (from 1936 to 1976) promoted the use of Spanish as the only official language of the State, at the expense of the other languages spoken in this territory, as it was the case of Catalan. However, the history of this language is characterised by the ups and downs in its use and promotion. In this sense, Catalan seemed to moderately and slowly regain its previous status with the Spanish Constitution of 1978, which recognised the official nature of the other languages spoken in Spain (besides Spanish) within their own communities. This document was soon

followed by the *Estatut d'Autonomia* (1982) in the Comunitat Valenciana, a text that recognised Catalan and Spanish as the official languages of the territory, and so, “the right of every inhabitant to use and learn them” (Safont, 2006, p. 92). This forced the Autonomous Government to guarantee that all inhabitants in the territory had access to Catalan. As a result, the *Llei d'ús i ensenyament del Valencià* (1983), which introduced Catalan compulsorily in education, was created.

Still, the name of the language (Catalan), despite being agreed upon and established by academics in *Les Normes de Castelló* in 1932 (a document including certain orthographical and grammatical codes), involves an onomastic duality that prevails until our days. As Ferrando & Nicolás (2011) explain, two political facts in the 15th century widened the distance between Catalans and Valencians, namely the Catalan Civil War (1462-1472) and the unbalanced association of *Corona de Castella* and *Corona d'Aragó*. The first of these events triggered the historical desynchronization between both communities, whereas the latter made part of the nobility adopt the language spoken by the Catholic Monarchs. In the words of Ferrando & Nicolás: “*tot plegat repercutí negativament en la percepció lingüística dels catalanoparlants: preparà la crisi de confiança en la pròpia llengua i contribuí a debilitar el sentiment lingüístic unitari.*” (2011, p. 165).

These historical events gave birth in time to a discussion on the name of the language (whether it should be called *valencià* or *català*). However, the fact that speakers from both varieties can understand each other could be regarded as an indicator of the high degree of similarity between both varieties (that is to say, both Catalan and Valencian belong to the same linguistic system). This is the reason why some authors as for example Pardines & Torres (2011) defend that this “linguistic conflict” has been used to veil the real problem of languages in the Comunitat Valenciana (i.e. the diglossic situation in which Spanish displaces the autochthonous language) and some political interests. Additionally, Safont (2006) also mentions the criticism the name of the community and the demonym raise since they seem to exclude inhabitants in Castelló and Alacant.

Despite all the aforementioned facts, there has not been nowadays a response to the *valencià-català* conflict regarded as valid by both sides yet. However, and delving now into the topic that will occupy this piece of work, two ideas should be highlighted: first, setting onomatology aside, the presence of these two varieties in each of the territories where they are spoken is quite different in the sense that Catalan is more present in Catalunya than Valencian is in the Comunitat Valenciana. This fact is supported by Käuper & Guerrero:

Si comparásemos los datos estadísticos sobre el valenciano con los datos sobre la situación del catalán en Cataluña, llegaríamos a la conclusión [...] de que [...] la posición del valenciano frente al castellano en la Comunidad Valenciana es bastante menos favorable que la situación del catalán con respecto al castellano en Cataluña. (2008, p. 140).

Other data supporting this fact is provided by the *Fons Estadístic Documental* of the Comunitat Valenciana and the *Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat)*. The former suggests that in 2011, 84.78% out of the interviewed population in the Comunitat Valenciana understood Valencian. However, if we compare this to the data from *Idescat*, 95.12% of the interviewed Catalans understood Catalan in 2011.

The second idea that should be highlighted is whether this difference in the use of the two varieties in their own territories is somehow related to the topic of identity. Castelló (2013) acknowledged the existence of a different perception of identity in Catalunya and in the Comunitat Valenciana:

Estem, per tant, davant dues situacions diferents. En el cas català, s'experimenta un conflicte entre identitats: la catalana i l'espanyola; mentre que en el cas valencià, s'experimenta un conflicte sobre identitats: el que hi ha en qüestió és la construcció de la pròpia identitat valenciana. De manera que, com que el conflicte sobre identitats pressuposa un conflicte entre identitats, la càrrega emotiva és major. (p. 5).

In order to know speakers' identity, then, and as Argente & Bibiloni state, “*la manera de saber quina és la llengua principal dels individus bilingües utilitzada en la majoria de recerques demolingüístiques és la pròpia declaració feta pels enquestats. D'aquesta*

manera hom s'adscriu a un grup d'identitat lingüística o a més d'un." (1998). Therefore, we can take the analysis conducted by Castiñeira & Elzo (2011) to know how language and identity apply in the use of Catalan in Catalunya. According to the results they presented, the initial language of 55% of the interviewed Catalans is Spanish (though it is employed on a daily basis by 45.9% of the interviewed people). However, they acknowledged their preference for Catalan (52.4% of the interviewees). Another study carried out by Marí & Strubell (2008) remarked that 22.6% of the interviewed people felt themselves as only Catalan, and 31.3% of the interviewees felt identified as both Catalan and Spanish, in front of a 6.8% who identified themselves as only Spanish and a 5.7% who felt more Spanish than Catalan.

In the case of the Comunitat Valenciana, though, the topic of identity has always been subject to different opinions. On the one hand, there is the perspective of Valencian identity being built on the basis of an anti-Catalan regionalist movement rather than on an emphasis of the own values of the community (Flor, 2011, p. 3). On the other hand, we find a perspective defending the existence of a common feeling of unity and identity towards the Valencian language. This is included in a study conducted by Casesnoves & Mas:

"No és, per tant, el conflicte lingüístic valencià un conflicte que es pugui definir en termes d'un conflicte dreta-esquerra, com tan sovint s'intenta representar" (*ibidem*). *En canvi, el component de la identitat social sí que sembla que incideix en l'ús i la valoració de la llengua* (Castelló, 2001 cited in Casesnoves & Mas, 2016, p. 116).

Still, the television channel *Canal 9* and the radio station *Ràdio 9* (which broadcast in Valencian) were closed in 2013, and so the presence of Valencian on the media in the Comunitat Valenciana was diminished. Consequently, we could wonder if, despite this revocation or loss of Valencian in its own territory, its speakers still see it as a sign of identity. Further, it could even be thought that globalization urged the necessity to communicate worldwide and so, it has given priority to other languages, as for example English. This idea is perfectly presented in Cuenca:

És un fet que l'anglès té una presència molt major a l'Estat espanyol que les llengües pròpies de l'Estat i no només per a la gent del carrer, [...], sinó per als professionals de la comunicació. I encara en el món editorial sorprèn el fet que [...] la quantitat de llibres publicats en anglès (979) siga superior a la de llibres publicats en valencià (605), molt lluny, per cert, dels publicats en català (7.373). (2008, p. 35).

According to the ideas outlined before, this study aims to discover if: (1) Valencian is a sign of identity for its speakers and, (2) English could have more presence in the Comunitat Valenciana than Valencian in the future. In so doing, the research questions we will try to answer are: (1) What makes Catalan be more present in Catalunya than Valencian in the Comunitat Valenciana?, (2) Is Valencian a language its speakers feel identified with? and (3) Has English increased its presence in the Valencian territory in the last decade due to the limited support to Valencian?

2. THE METHOD

2.1. Participants

The pool of participants consisted of 6 people directly related to Valencian or to both Valencian and Catalan. Within this sample, two groups can be established: (1) a group of four participants living in the Comunitat Valenciana, studying at a university in this community and with Valencian as their mother tongue that will be referred to as **Sample A**; (2) a group of two participants living and working (or that have lived and worked) in Catalunya, but who are in regular contact with Valencian (this group will be named **Sample B**). Within this latter group, it must be said that the participants' mother tongue is Valencian since their hometown is Castelló, in the Comunitat Valenciana.

2.2. Materials

This study has adopted a qualitative perspective in the analysis of the results obtained. According to Saldaña (2011), qualitative research is:

an umbrella term for a wide variety of approaches to and methods for the study of natural social life. The information or data collected and analysed is primarily [...] nonquantitative in character, consisting of textual materials such as interview transcripts [...] that document human experiences about others and/or one's self in social action and reflexive states. (pp. 3-4).

Thereupon, and in line with the qualitative research method, a set of ten questions were devised in order to obtain the required information from the participants (see **APPENDIX**). These ten questions were afterwards classified into three groups so that they answered the three research questions of this study.

2.3. Data Collection Procedure

In order to collect the required data, an appointment was made with each of the participants individually. In these interviews, they answered the questions previously referred to and the procedure was recorded. Eventually, the interviews were transcribed in order to facilitate their classification and posterior analysis.

So as to interpret the collected data and to answer the three research questions of this study, the responses obtained were classified into three groups according to the topic they dealt with. These groups were: (1) opinions about language use regarding Catalan/Valencian, (2) language and identity and (3) the presence of English in the Comunitat Valenciana. It must be noted that the first group of questions will serve to prove our initial hypothesis (i.e. the idea that Catalan is more used in Catalunya than Valencian in the Comunitat Valenciana and why). The two remaining questions will respond the twofold aim of the study. Additionally, we find it necessary to remind that the six participants were likewise classified into two groups according to whether they had been living only in the Comunitat Valenciana (**Sample A**) or in both the Comunitat Valenciana and Catalunya (**Sample B**).

Once these divisions had been established, and considering this the most suitable procedure to handle qualitative research, the interviewees' opinions were classified into tables in order to summarise the contents of the interview to facilitate their analysis and to allow the contrast between the two groups of interviewees. Consequently, two tables (one for **Sample A** and the other one for **Sample B**) were created for each of the three

groups of responses. In this manner, the two first tables corresponded to Group 1 of interview questions, which were answered by both **Sample A** and **Sample B**. Therefore, these two tables received the names *Group 1, Sample A* and *Group 1, Sample B* respectively. Nevertheless, we found it convenient to condense the information these two tables included presenting it by means of bullet points, and including the tables in the **APPENDIX** of this paper. The same criteria were followed in the naming of the four remaining tables, though these appear in the **RESULTS** section since they displayed the outcome of the interview questions effectively.

Once the information had been classified as indicated above, the tables displayed were commented, highlighting the similarities and differences between Sample A's and Sample B's responses (if any). Eventually, some conclusions were drawn from these comparisons and the research questions of the present study were answered accordingly.

3. RESULTS AND DISCUSSION

Following the order of the research questions the present study intends to answer, the first research question asked what makes Catalan be more present in Catalunya than Valencian in the Comunitat Valenciana. After summarising the informants' responses classified within Group 1 (i.e. those questions related to Valencian and Catalan presence and use in their respective territories), the following statements compress their common core:

Group 1, Sample A

- The smaller the village, the greater the use of Valencian in the Comunitat Valenciana.
- Valencian has generally no presence on the media.
- Use of Valencian usually relegated to domestic circle.
- Political interests hinder the use of Valencian in the Comunitat Valenciana.
- Historical facts promoted the use of the language in Catalunya but not in the Comunitat Valenciana.

Group 1, Sample B

- The smaller the village, the greater the presence of Valencian or Catalan.
- Catalan is understood and accepted in Catalunya. This is not the case of Valencian in the Comunitat Valenciana.
- Political interests hinder the use of Valencian in the Comunitat Valenciana, but politics promote Catalan in Catalunya.

To read the whole summary of Group 1 answers, see **Table 1** and **Table 2** (**APPENDIX**).

The two groups of answers above demonstrate that participants from both Sample A and Sample B coincided in most of their responses. To begin with, and although immigration is quite present in cities in both Catalunya and the Comunitat Valenciana, people have different attitudes when using language in one and the other. In Catalunya, somebody can speak Catalan to somebody else who does not speak but understands this language. The latter will answer in Spanish but will not ask the former to change the language. On the contrary, in the Comunitat Valenciana, if somebody speaks Valencian to somebody else who does not speak it, the latter will most probably ask the former to speak Spanish from the beginning. This is reflected in these two extracts from the interviews:

I a lo millor tu per exemple vas a una panaderia i, jo he fet el experimento social de parla valencià i que te miren raro i te diguen... 'eh...' que no... que no te contesten, saps? O que te diguen 'no te entiendo'. I tu... 'vale, te parlo castellà'. (Alba).

Llavors hi ha molta gent que no és de Catalunya, i... tota la gent que treballa a les botigues, que m'he trobat pel carrer... tots entenen el català, però no tots el parlen, perquè és una ciutat i hi ha més gent de fora. Però bueno, el català es respecta, tu parles en català i ells te contesten en castellà... però la majoria de gent parlen català [...] I igual que a la Comunitat Valenciana algú m'ha fet repetir-li la pregunta perquè en català no l'entenien... a mi ací [Catalunya] no mai m'ha passat. (Andrea).

When asking the participants about the presence of Valencian (i.e. the western variety of Catalan) in their daily lives, all of them coincided on it being mainly present at home and with some friends. However, the two informants from Sample B also noted that this is not the case in Catalunya with Catalan. In this community, according to them, it is the use of Spanish that is generally regarded as uncommon:

Allí a l'institut on jo treballava quasi tots els alumnes no s'expressaven d'altra manera més que en català i allí ho tenien com més assumit. De fet, veien estrany que algú parlara en castellà. No com ací, que quasi veuen estrany que algú parle en valencià. (Sara).

Therefore, according to the interviewees, the presence of Spanish in the Comunitat Valenciana is stronger than in Catalunya, in line with what Käuper & Guerrero (2008) stated. This is also supported by the statistical data presented by the *Fons Estadístic Documental* of the Comunitat Valenciana and *Idescat*, which demonstrated that Catalan is more used or expanded in Catalunya than Valencian is in the Comunitat Valenciana.

Some of the main reasons why this may happen have to do, according to participants, with politics and history. Four out of six of the interviewees belonging to both samples acknowledged that political interests are related to these differences between Catalunya and the Comunitat Valenciana. This, consequently, supports what Pardines & Torres (2011) acknowledged. Nevertheless, some other informants also noted that the historical past of both communities has contributed to the normalization procedure differently:

Pues jo crec que és una qüestió històrica i política. En el sentit de que... a Catalunya tenen .... se sentisen tots catalans... més que a lo millo espanyols alguns, i a la Comunitat Valenciana en general la gent se sentis espanyola. Però jo crec que això ho van posa en el seu moment... polítics eh... o bueno, gent poderosa perquè no volien ser igual que els catalans. (Alba).

I crec que al final té que vore més en aspectes polítics [...]. Entonces, si les persones que se supose que han de vetlla per unes lleis, una cultura i una llengua del territori on viuen no li donen importància al valencià... mhh... la gent tampoc li la donarà. [...]D'altra banda, a Catalunya hi ha una burrada d'escoles concertades, [...] i jo vaig pregunta... [...] per què la gent tirae més a l'educació privada que a la pública, i me van dir que és que ere, durant l'època de Franco

(que estave prohibit parla i ensenya el valencià i el català), la gent que treballava a les escoles públiques ere gent que venie de fora i vetllava per a que a les escoles públiques no se parlare el català. Entonces, les escoles concertades van ser les que, bajo mano, seguien...van fer que no se perguere la llengua. (Andrea).

A grans trets, a Catalunya el noucentisme va deixar un llegat nacionalista molt conreat sobretot per la classe burgesa. Fer del català una llengua de prestigi és un fet que al País Valencià no va acabar d'arrelar i el català es quedava com 'la llengua del poble', per no dir dels pobres. (Aitana).

Therefore, from this first group of questions, it could be concluded that, according to the interviewees, Catalan is more present in Catalunya than Valencian in the Comunitat Valenciana. This would consequently confirm our initial hypothesis. Additionally, the reasons for this to be like that could be, in line with informants' comments, political interests that hindered the use of Valencian and historical facts that promoted the use of the regional language in both communities differently.

Regarding the second research question of this paper, it wondered whether Valencian is a language its speakers feel identified with. The responses to the interview questions located in Group 2 are displayed in the following tables:

Speaker 1 (Dani)	<ul style="list-style-type: none"> - When hearing Valencian: proximity, confidence. - Identified with Valencian: yes. People: yes. - What makes people be Valencian: birthplace, feeling of belonging. - C>V: yes, though it depends on the place (Aplec).
Speaker 2 (Raul)	<ul style="list-style-type: none"> - When hearing Valencian: tranquillity, connection, comfort. - Identified with Valencian: yes. People: yes. - What makes people be Valencian: good command of the language. - C>V: yes, they demonstrate it.
Speaker 3 (Alba)	<ul style="list-style-type: none"> - When hearing Valencian: happiness, tranquillity, empathy. - Identified with Valencian: yes. People: yes. - What makes people be Valencian: birthplace, language. - C>V: yes, they are proud of it and claim it.
Speaker 4 (Aitana)	<ul style="list-style-type: none"> - When hearing Valencian: happiness. - Identified with Valencian: no, just own mother tongue. People: no. - What makes people be Valencian: people's own feelings. - C>V: no, each one feels it differently but as strong as anybody else.

Table 3. Comunitat Valenciana Interviewees' Opinion on Valencian Identity (Group 2, Sample A).

Speaker 5 (Sara)	<ul style="list-style-type: none"> - When hearing Valencian: familiarity, normality. - Identified with Valencian: yes. People: yes. - What makes people be Valencian: language, habits. - C>V: yes, though its changing (Valencian more appreciated)
Speaker 6 (Andrea)	<ul style="list-style-type: none"> - When hearing Valencian: familiarity, identity, emotional bonds. - Identified with Valencian: yes. People: yes. - What makes people be Valencian: language. - C>V: for the Catalan community yes, not individually (the same value for their respective speakers).

**Table 4. Catalunya Interviewees' Opinion on Valencian Identity
(Group 2, Sample B)**

Table 3 and **Table 4** above reveal that the most common feelings in both Sample A and Sample B when they hear somebody using Valencian are familiarity, proximity and happiness, all of them implying positive attitudes towards the language. In addition, when talking about the factors making somebody “Valencian”, language, birthplace, family or feeling of belonging were the most mentioned ones by informants in both samples:

Crec que s'ajunten dos factors. Primer... haver nascut a la Comunitat Valenciana. Aixina eres considerat valencià legalment. Però, per l'altra part penso que el sentiment d'estar orgullós de la teua comunitat és lo que més fa que algú te considere ... em... valencià. Perquè per molt que hages nascut a la Comunitat Valenciana, si no te sentises identificat en la història o en la cultura ... pues... poca cosa podem fer. (Dani).

Therefore, it could be said that interviewees regarded both objective and subjective characteristics as necessary to constitute one's identity, coinciding with Edwards (2009). Once immersed in the topic of identity, the majority of the informants (five out of six) stated that they felt identified with Valencian (which was the mother tongue for the six interviewees), a fact that would disagree with Lado's (2011) conclusions.

En el valencià en sí... sí, sí perquè forme part de la cultura, de la meua cultura, la del meu poble, o sigue... dins de la cultura del teu poble o de la teua comunitat... la llengua jugue un pape important. Entonces sí, claro, me sentisc identificada. (Andrea).

Coinciding with the number of informants who felt identified with Valencian we find those participants feeling identified with people speaking Valencian (five out of six).

Nevertheless, within this question, some controversies regarding onomastics arose, according to Safont's (2006) idea that the name *Comunitat Valenciana* made inhabitants in Castelló and Alacant feel excluded:

Quan arribo per exemple a una escola nova me diuen... 'aiii, aixina que eres valencianeta' i jo 'no, no sóc valenciana... jo sóc de Castelló', perquè me diuen valencianeta i ells ho associen a València, i jo no me sentisc identificada en la gent de València, o en lo que la gent creu que és València. Perquè la gent associe València en falles, paella, orxata i Rita Barberà. (Andrea).

On the contrary, when the interviewees were asked about Catalan being a stronger sign of identity than Valencian for their respective speakers, one of the informants from Sample B argued that it was probably the image reflected by Catalans as a community. This is what probably made four of the participants say that Catalan was actually a stronger sign of identity than Valencian. However, the previously referred interviewee also added that it was not the case when talking about individuals. In other words, somebody from the *Comunitat Valenciana* may feel his or her own language (Valencian) a sign of identity as strong as the Catalan language is for a Catalan.

El català és una senya d'identitat més poderosa per al conjunt de ... de la gent catalana. Vull dir, si ho mirem en un conjunt, té més pes el català a Catalunya que el valencià a València, però si és de manera individual, no crec que un català que parle el català, per a ell ... tingue més poder per a ell el català que per a mi el valencià. O sigui, un català que parle català i un valencià que parle valencià eh... jo crec que mos estimem igual la llengua. (Andrea).

Another participant, now from Sample A, coincided on this point too:

"tots hauríem de ser conscients [...] que és una llengua comuna. Per tant el parlant de Catalunya hauria de reconèixer el català com a la seua llengua pròpia així com el del País Valencià. Ni més poderosa ni menys." (Aitana).

Hence, we could consider the fact that the majority of interviewees feel identified with Valencian as the actual existence of a common feeling of unity and identity towards the language. That is to say, there exists a Valencian identity based on the own values and language of the community, coinciding with Casesnoves & Mas (2016). This could also

be seen as contrary to Flor (2011) and his idea of Valencian identity being only based on an anti-Catalan regionalist movement. From this Group 2 of questions, then, we could say that Valencian is, according to interviewees, a sign of identity for its own speakers which does not necessarily have to be less powerful than Catalan.

Finally, the third research question this paper intends to answer revolved around the conjecture of English increasing its presence in the Valencian territory due to the limited support to Valencian and its apparently consequent loss. The following tables show the responses to the interview questions classified within Group 3:

Speaker 1 (Dani)	- English presence: just for tourism and requirement for some jobs. - More now: yes. - E>V: no, although it's more present.
Speaker 2 (Raul)	- English presence: still below/under Valencian. - More now: yes. - E>V: no, difficult to be extended to everybody (if it's difficult with Valencian, it would be even more with English).
Speaker 3 (Alba)	- English presence: tourism and international students. - More now: yes. - E>V: yes (if local government hadn't changed).
Speaker 4 (Aitana)	- English presence: it is earning power as a secondary language. - More now: no, just the same. - E>V: yes, actually it is already happening.

Table 5. Comunitat Valenciana Interviewees' Opinion on English in the Comunitat Valenciana (Group 3, Sample A)

Speaker 5 (Sara)	- English presence: only in schools or academies and some fashionable words. - More now: yes. - E>V: no.
Speaker 6 (Andrea)	- English presence: present in schools and academies, not everyday usage. - More now: yes. - E>V: no.

Table 6. Catalunya Interviewees' Opinion on English in the Comunitat Valenciana (Group 3, Sample B)

The results compiled in **Table 5** and **Table 6** expose that, according to the majority of interviewees, the presence of English in the Comunitat Valenciana these days is more evident than some years ago:

Estic estudiant una ingenieria i estic donant totes les assignatures en anglés. I això és com una espècie de projecte que fa uns anys no estava implantat, per lo menos a la meua universitat. I sí que és vertat que a les escoles cada vegada s'està introduint antes l'anglés i en un millor nivell. Tinc una cosina que... en 7 anys que té ja sap comprendre una conversa en anglés i te solte alguna parauleta i coses aixina. Cosa que jo, a la seua edat i en anglés no sabia dir ni papa. (Raul).

Nevertheless, its presence in the community is mainly associated with education, employment and tourism, a fact that would explain why more books in English than in Valencian are published in Spain according to Cuenca (2008). This presence of English in the aforementioned contexts makes informants from both samples claim that there is no need for a natural use of this language by native inhabitants in the Comunitat Valenciana:

“a Vilafranca per exemple, que és un poble xicotet pues... van tots locos buscant acadèmies, extraescolars... i mestres que mos donen anglès. Ara, l'ús de l'anglès que se fa al poble és mínim.” (Andrea).

La gent a lo millor de més de trenta anys [...] jo crec que tenen zero necessitat d'aprendre anglés. [...] I a l'atra xica li van dir que els interessava algú que sabiera anglés perquè pa treballa a la farmàcia havia de fer guàrdies i si venia un estranger o algú aixina em... necessiten a algú que sàpigue parla anglés. (Dani).

On the contrary, regarding the prevision for the presence and use of English in the Comunitat Valenciana in the future, the majority of the informants (four out of six) believed that Valencian could never be replaced by English in this territory. The reasons they gave are principally related to Valencian being the autochthonous language (and so, it could never be completely uprooted from its own territory) and the difficulties the establishment of English would bring to a great percentage of the population in the Comunitat Valenciana:

No té res a veure el valencià en l'anglès. La teua llengua materna és el valencià o el castellà i la teua segona llengua serà el castellà o el valencià. L'anglès és una ferramenta més que te donen per a ... valer-te a la teua vida... professional [...] No

crec que guanye esta força l'anglès [...]i és que no se li pot donar més importància a l'anglès que a la llengua del teu territori. (Andrea).

Si intentem introduir el anglès... eh... encara mos costarie més inclús que el valencià ... entonces no... no tindrie cabuda dins de les cases ni res per això... perquè serie més difícil inclús que el valencià. I jo crec que el valencià no s'està gastan per això... perquè no està tan generalitzat com el castellà. (Raul).

Still, we cannot be completely sure of what the tendency of English and Valencian in the Comunitat Valenciana will be in the future. Political changes or personal interests, as suggested by two of the participants from Sample A, could make the present situation of both these linguistic systems change radically:

Jo crec que ara el valencià [...] des de [...] que ja no està el PP sinó que està Compromís, li estan donan una altra vegada.... estan incentivant-lo, saps? Entonces s'està un poc recuperant. Però si no haguere sigut aixina... sí que crec que l'anglès s'haguere menjat totalment al valencià. (Alba).

“Com deia, sí que és cert que l'anglès ha ocupat alguns llocs que pertanyien al català (com eixos pares no catalanoparlants que ensenyaran anglès al seu fill perquè siga bilingüe).” (Aitana).

Taking then all the ideas outlined before into consideration, we could answer the three research questions of the present paper. Consequently, we can now say that Catalan seems to be more present in Catalunya than Valencian in the Comunitat Valenciana because of political interests and historical reasons that gave birth to different processes of normalization of the language in both communities. Still, Valencian seems to be a sign of identity for its speakers or, in other words, Valencian is a variety its speakers feel identified with. Regarding English, though, it is believed by a majority of the interviewees to have increased its presence in the Comunitat Valenciana in recent years. However, in line with participants' responses, this language is just used with educational and professional purposes, that is to say, in order to fulfil the needs of a globalised world, and not due to the reduced support to Valencian.

4. CONCLUSION

The aim of this paper was twofold: on the one hand, we wanted to discover if Valencian is a sign of identity for its speakers or, in other words, if speakers of Valencian feel identified with this variety. On the other hand, we tried to find out if English could have more presence in the Comunitat Valenciana than Valencian in the future as the latter seemed to have lost prestige. According to the interviewees' responses, and regarding the first goal, we can conclude that Valencian is a variety its speakers feel identified with, although it is scarcely promoted in its own territory. In line with Casesnoves & Mas (2016), there exists a common feeling of unity and identity towards the Valencian language that makes of it an identity sign for its speakers.

Concerning the second goal of this study, we could suppose that English would never substitute Valencian in its own territory, despite the former having increased its presence there. In other words, English might be more present these days in the Comunitat Valenciana than it was some years ago. Still, this fact does not make of this language a threat for Valencian. The explanation for this is that English is only used with professional and educational purposes, and not as a means of communication. Therefore, we may conclude this study by saying that Valencian, despite receiving limited official support, is a sign of identity for its speakers. This factor would keep it rooted in the Comunitat Valenciana and would not allow it to be replaced by foreign languages as for example English.

REFERENCES

- Argente, J. & Bibiloni, G. (1998). *Una enquesta sociolingüística als Països Catalans. Actes de la V Trobada de sociolingüistes catalans*. Barcelona: Institut de Sociolingüística Catalana. Available in: http://bibiloni.cat/textos/enquesta_ppcc.htm
- Bucholtz, M. & Hall, K. (2005). Identity and Interaction: a Sociocultural Linguistic Approach. *Discourse Studies*. 7 (4-5), pp. 585-614. DOI: 10.1177/1461445605054407
- Casesnoves, R. & Mas, J.A. (2016). Usos lingüístics i ideologia: què fan els universitaris valencians?. *Caplletra*. 60 (Primavera, 2016), pp. 113-139. DOI: 0.7203/Caplletra.60.7927
- Castelló, R. (2013). La definició nacional de la realitat al País Valencià. In V. Flor-Moreno (Ed.), *Nació I identitats. Pensar el País Valencià* (pp. 45-71). Afers. Available in: https://www.researchgate.net/publication/305946663_La_definicio_nacional_de_la_realitat_al_Pais_Valencia
- Castiñeira, A. & Elzo, J. (2011). *Valors tous en temps durs. La societat catalana a l'Enquesta Europea de Valors de 2009*. Col·lecció Observatori dels valors, Editorial Barcino. Available in: <http://www.fundaciocarulla.cat/sites/default/files/observatori-dels-valors/nota%20%20cap%207.pdf>
- Edwards, J. (2009). *Language and Identity: An Introduction*, pp. 9-162. Cambridge University Press. Available in: https://books.google.es/books?id=wwvOjikyUEC&hl=ca&source=gbs_navlinks_s
- Ferrando, A. & Nicolás, M. (2011). *Història de la llengua catalana*, pp. 163-168. Editorial UOC. Available in: <https://books.google.es/books?id=vhcpsXJH-osC&printsec=frontcover&hl=ca#v=onepage&q&f=true>
- Flor, V. (2011). El regionalisme anticatalanista i la construcció de la identitat valenciana autonòmica. *Quaderns de ciències socials*, (19), pp. 5-50. Available in: http://roderic.uv.es/bitstream/handle/10550/28015/quaderns_19.pdf?sequence=1
- Fons Estadístic Documental. (2011). *Coneixements i ús del valencià. Dades comparades dels censos de 1986 a 2011*. Available in:

- <http://www.ceice.gva.es/documents/161863154/162993303/Censo+2011.+Datos+generales+conocimiento..pdf/335b300f-aa64-4512-968a-a7b7e20ea6ad>
- Institut d'Estadística de Catalunya. (2011). *Coneixement del català*. Available in: <http://www.idescat.cat/economia/inec?tc=3&id=da04>
- Käuper, A. & Guerrero, C. J. (2008). El habla de los graueros: peculiaridades del castellano de los jóvenes del distrito portuario de Castellón. In C. Sinner & A. Wesch (Eds.), *El castellano en las tierras de habla catalana* (pp. 133-154). Iberoamericana Editorial. Available in: https://books.google.es/books?id=uJkIHhBugZUC&pg=PA140&lpg=PA140&dq=castellano+en+comunidad+valenciana+y+en+catalunya&source=bl&ots=dSBJ3PPRnz&sig=d6BYnPJpaRI2w4bMMwp1-7ruCaE&hl=ca&sa=X&ved=0ahUKEwjXg4qA1_zSAhUGuBQKHcvQCLE4FBDoAQgYMAA#v=onepage&q=castellano%20en%20comunidad%20valenciana%20y%20en%20catalunya&f=false
- Lado, B. (2011). Linguistic Landscape as a Reflection of the Linguistic and Ideological Conflict in the Valencian Community. *International Journal of Multilingualism*. 8 (2), pp. 135-150. DOI: 10.1080/14790718.2010.550296
- Malinowski, B. (1923). The Problem of Meaning in Primitive Languages. In C. K. Ogden & I. A. Richards (Eds.), *The Meaning of Meaning* (pp. 296-336). London: Routledge & Kegan Paul.
- Marí, I. & Strubell, M. (2008). *Llengua i identitat a Catalunya*. Available in: https://www.uoc.edu/portal/ca/news/actualitat/2008/noticia_053.html
- Meyerhoff, M. (2006). *Introducing Sociolinguistics*. Oxford: Routledge.
- Pardines, S. & Torres, N. (2011). *La Política Lingüística al País Valencià*. Fundació Nexe. Available in: <http://www.fundacionexe.org/documents/demos001.pdf>
- Price, P. L. (2010). A Sociolinguistic Study of Language Use and Identity amongst Galician Young Adults. (Master's thesis). University of Birmingham. Available from: <http://etheses.bham.ac.uk/867/>
- Romaine, S. (2011). Identity and Multilingualism. In K. Potowski & J. Rothman (Eds.), *Bilingual Youth: Spanish in English-speaking Societies* (pp. 7-30). John Benjamins Publishing.

- Safont, P. (2006). Language Use and Language Attitudes in the Valencian Community. In D. Lasagabaster & A. Huguet (Eds.), *Multilingualism in European Bilingual Contexts: Language Use and Attitudes* (pp. 90-113). Multilingual Matters.
- Saldaña, J. (2011). *Fundamentals of Qualitative Research. Understanding Qualitative Research*. New York: Oxford University Press.
- Tocqueville, A. (1835). *De la démocratie en Amérique*. Paris : Institut Coppet. Available in: <http://www.agoravox.fr/IMG/pdf/De-la-democratie-en-Amerique.pdf>
- Ubieto, A. (1987). *Historia de Aragón. Creación y desarrollo de la Corona de Aragón*, p. 352. Zaragoza: Anubar ediciones. Available in: http://www.derechoaragones.es/i18n/catalogo_imagenes/grupo.cmd?registrardownload=0&presentacion=pagina&path=1457&forma=&idBusqueda=11&posicion=352

APPENDIX

TABLES

Speaker 1 (Dani)	<p>- Valencian presence: is fairly present in the people of the village (Morella) and in top-down signs, though reduced use on the media (only 1 TV channel and a journal in Valencian).</p> <p>- Reasons for current use of Valencian: political interests, education, immigration.</p>
Speaker 2 (Raul)	<p>- Valencian presence: reduced use of Valencian in the city (Castelló) and on the media, though it is more present in some of the local shops.</p> <p>- Reasons for current use of Valencian: not enough attachment to the language.</p>
Speaker 3 (Alba)	<p>- Valencian presence: use of Valencian associated to social class (present in working-class areas). In general, reduced use of Valencian in high-class areas of the city (Valencia).</p> <p>- Reasons for current use of Valencian: political interests and some historical facts.</p>
Speaker 4 (Aitana)	<p>- Valencian presence: present: only used with friends and family (it is endangered). It is being reduced in administration and education (it is even optional in some schools in the Comunitat Valenciana).</p> <p>- Reasons for current use of Valencian: historical reasons (<i>Noucentisme</i> in Catalunya) and better normalization procedures in Catalunya.</p>

Table 1. *Comunitat Valenciana Interviewees' Opinion on the Presence and Use of Valencian and Catalan*
(Group 1, Sample A)

Speaker 5 (Sara)	<p>- Valencian presence: present at schools, though not enough despite being one of our official languages. It should be reinforced by government./// Catalan much more accepted and present in Catalunya, Spanish seen as weird, whereas in C.V. it is Valencian the language regarded as uncommon.</p> <p>- Reasons for current use of Valencian: lack of support on the part of politicians.</p>
Speaker 6 (Andrea)	<p>- Valencian presence: absolutely present and promoted in Vilafranca (Castelló) as an exceptional case (not the same in C.V.)./// Catalan is fully understood and accepted by everybody. In cities great presence of Spanish too (due to foreigners), but Catalan is respected. In C.V. repeat something in Spanish, but not in Catalunya.</p> <p>- Reasons for current use of Valencian: political interests.</p>

Table 2. *Catalunya Interviewees' Opinion on the Presence and Use of Valencian and Catalan*
(Group 1, Sample B)

INTERVIEW QUESTIONS

(1) VALENCIAN/CATALAN USE

- *Com veus l'ús del valencià/català al lloc on tu vius ?*
- *Per què creus que s'utilitza més el català a Catalunya que el valencià a la Comunitat Valenciana?*

(2) LANGUAGE AND INDENTITY

- *Què penses quan sents una persona parlar en valencià?*
- *Et sents identificat amb les persones que parlen valencià (generalment)?*
- *I amb el valencià?*
- *Què diries que fa falta per a ser considerat valencià?*
- *Diries que el català és una senya d'identitat més poderosa que el valencià per als seus respectius parlants?*

(3) PRESENCE OF ENGLISH IN COMUNITAT VALENCIANA

- *Com de present et sembla que està l'anglès al lloc de la Comunitat Valenciana on tu vius?*
- *Creus que està més present ara (l'anglès) que fa cinc o sis anys?*
- *Creus que el fet que el valencià pareix que haja perdut força (mediàtica, per exemple) al territori valencià permetrà a llengües com l'anglès fer-se més de notar?*

INTERVIEWS TRANSCRIPTION

Speaker 1. Daniel Adell Carceller

-La primera pregunta seria com veus l'ús del valencià al lloc on vius.

-Vale pues, tenint en conte que jo visc a Morella, allí per exemple, tota la gent o tots els meus amics i familiars, tots, parlen valencià, i de fet, per exemple m'abuella, no sap parlar castellà, o sigue, sí que l'entén perfectament, de fet ella mire la tele en castellà, però ella si se fique a parla en castellà, parle però molt malament. I jo en tots els meus amics parlo valencià.

- I respecte al paisatge lingüístic?

-Vale, això sí que és vertat, per exemple quan vam fer lo del linguistic landscape de sociolingüística ara ja me fiijo més en els cartells i a Morella casi tot està en castellà. No entenc molt bé per què, però... Per exemple, si vas a la... a l'oficina de turisme, sí que està en valencià i en castellà, bueno i en inglés i en més idiomes, i sí que t'ho poden explicar en els dos idiomes, però crec que les senyals estes del castell de Morella i, no sé, de l'ajuntament i tot això...

-Els top-down, no?

-Sí, jo crec que sí que està en castellà, no?

-Quin diries que predomine, per exemple en els ... les tendes pròpies de la gent del poble, carnisseries i això, com diries que està, en valencià o en castellà?

-Les de la gent del poble sí que pot ser que estiguen en valencià.

-Per exemple, l'any passat vam agarra la carnisseria de Juanjo i sí que...sí que estave en castellà.

-Si? Fique carniceria?

-Jo diria que fique carniceria, i vam pregunta i diu que la carnisseria ere dels seus abuelos i en la época de Franco no se parlave valencià, entonces no se podie posa això. I a lo millo les tendes més actuals o per lo menos de despues de la dictadura o coses aixina, sí que estan en valencià. Per exemple, el nom dels carrers, fique carrer o calle?

-Fique carrer.

-Carrer.

-Sí.

-Vale.

-Mira, no m'havia donat conte, però sí que és vertat, sí que està més present el valencià.

-Vale, i respecte als canals de la tele o de la ràdio, en valencià?

-No no no no, o sigue, per exemple el canal de Comarques Nord de Morella, eixe sí que està en valencià, sí que parlen en valencià.

-I és l'únic que teniu en valencià?

-eh.. sí, perquè tots els altres són en castellà. De fet ells publiquen semanalmen una revista que se diu "Noticies" i que està en valencià.

-Molt bé. I què penses o sentises quan escoltes a una persona que parle valencià? Vull referir-me, a Castelló a lo millo o a Morella sigue lo més normal, però si per exemple te'n vas a un altre puesto, com lo que te va passa a Londres, en la dona esta de... [Xiva] com te sentises quan sentises a algú parla en valencià en un puesto que no és el típic on se parlarie valencià?

-Home, pues me sento bastant bé perquè, en plan, veus que hi ha una altra persona que es pròxima a tu. O sigue, eixa... proximitat fa que li tingues a lo millor més confiança sense simplement conèixer-la. Que a lo millo no tindrie per què... però... en un principi

sentises com més confiança.. i me sento bé quan sento parla en valencià. De fet, m'extranya també... no sé si això té algo que vore, pero m'extranye... ana fora i ja no fora... per exemple tinc amics de València i casi tots parlen castellà, i n'he conegut alguno que parle valencià i t'extranyes, dius "guau, esta persona parle valencià!" i no tindrie per què extranyar-me... però sí que m'extranye.

-I te sentises, podriem dir identificat en eixa persona... més a lo millor que ... en una altra que parle castellà?

-La vertat és que sí.

-I depenen del valencià que gasten (jo menje o jo menjo) també... vull dir que se va reduin el cercle...

- Sí, però quan utilitzen el meu...és que no sé com se diu... subdialecte? Me sento més identificat en algú que utilitze el meu subdialecte que per exemple en algú que utilitze el subdialecte de Gandia.. o... ahí sí que hi ha una distància no sé per què...

- També parlen valencià però com que és més distant, no?

-Correcte, sí.

-O sigue, podries dir que te sentises identificat en el valencià, en la llengua?

-Jo sí, tota la vida l'he parlat i he crescut parlant valencià i ... sí.

-Vale, tenint en conte que en general se podrie dir que a Catalunya el català se gaste més que el valencià a la Comunitat Valenciana, quines creus que serien les raons d'açò?

-Pues, la vertat no sé.... suposo que els interessos polítics fan molt, perquè tot és com una cadena. Vull dir, els interessos polítics influisen en l'educació, i l'educació és una part fonamental d'aprendre un idioma. Entonces jo crec que si els interessos polítics van més cap al fet de... fomentar una llengua... sempre serà més fàcil que la gent se sentisque més identificada perquè creixeran des de menuts estudian eixa llengua. I suposo que... no sé si influis, però a la Comunitat Valenciana hi ha molta immigració de

Castella-la Manxa, a València, i Alacant també la proximitat que té en Murcia fan que molta gent utilitze més el castellà que el valencià.

-Però per exemple jo, a Southampton vaig coneixe a una xica... sa mare andalusa i son pare... no sé d'on però tampoc ere català i die que sa mare podie parla català perfectament. I jo crec... bueno de fet, conec a gent que sos pares son d'Extremadura, viuen a València, els pares a lo millo entenien el valencià però no mai el van parla, els fills no parlen el valencià i els nets tampoc parlen el valencià. Entonces, existis migració als dos puestos, però una vegada t'asentes a puestos diferents, la forma d'actua de la gent també és diferent.

-Sí, suposo que això ja entre dins dels interessos personals de cada persona...

-Intentar adaptar-se, no?

-Correcte. I si creuen que els interesse més aprendre eixe idioma que està a eixie puesto o ... no sé...

-Què diries que fa falta per a ser considerat valencià?

- Uf... crec que s'ajunten dos factors. Primer... haver nascut a la Comunitat Valenciana. Aixina eres considerat valencià legalment. Però, per l'altra part penso que el sentiment d'estar orgullós de la teua comunitat és lo que més fa que algú te considere ... em... valencià. Perquè per molt que hages nascut a la Comunitat Valenciana, si no te sentises identificat en la història o en la cultura ... pues.... poca cosa podem fer.

-Vale. Diries que el català es una senya d'identitat més poderosa que el valencià per als seus respectius parlants?

-Eh... sí. Jo penso que sí. Jo crec que el valencià no està tan valorat a la Comunitat Valenciana com el català a Catalunya. Crec que hi ha com un sentit... d'identitat... lo que tu dies. Crec que sí que existis un sentit d'identitat més fort en el català que en el valencià. Que a la meua zona, en tot lo de l'Aplec i tot això, sí que hi ha un sentit fort, un sentiment fort del valencià, però si te'n vas al resto de la Comunitat Valenciana jo crec que... no.

-També això pel contacte, no?

-Suposo que sí. El fet de que estigues més al nord...

-Vale. Ara, canvian un poc de tema, com de present diries que està l'anglès al lloc on tu vius... tant Morella com Castelló?

-Pff a Morella jo crec... bueno, va per... com per generacions. La gent a lo millor de més de trenta anys i, de trenta a coranta jo ja els considero joves, però més de trenta anys jo crec que tenen zero necessitat d'aprendre anglès. Però els joves sí que, per exemple, han posat al CIS... no sé si saps lo que és..?

-No.

-El Centre... bueno no sé. És com un centre on la gent va a aprendre... on impartisen classes d'informàtica, impartisen classes d'anglès... que últimament s'han fet bastant ... s'ha apuntat bastanta gent. Lo que casi tots són menors...bueno menors... eh... gent jove. I jo crec que s'han apuntat sobretot, bueno casi tots els meus amics, perquè ho necessiten pa treballa. Perquè els demanen algun títol d'anglès o els demanen, els "recomanen " que sàpiguen anglès...

-On treballen?

-Mmm... per exemple els que van dels meus amics una es farmacèutica...

-Dins de Morella?

-Sí, dins de Morella, una altra treballe a un asilo, que a ella no li ho van exigi però sí que li ho van recomanar. L'altra xica, la que es farmacèutica, va comença a estudia quan encara no tenie clar que treballarie a Morella. I despues ha continuat per... per tindre... per si a cas. I ... jo crec que la gent a qui l'interesse anglés és per treball.

-Però me llame l'atenció que els faça falta l'anglès per a treballar a Morella...

- Mmm a esta xica per exemple, a la de l'asilo, li ho van recomana... no ere obligat. I a l'atra xica li van di que els interessae algú que sabiere anglés perquè pa treballa a la

farmàcia havié de fer guàrdies i si venie un estranger o algú aixina em.. necessiten a algú que sàpigue parla anglés.

-Molt bé. I en cartells?

-En Linguistic Landscape?

-Sí.

-Lo que és al carre... no sé si n'hauré vist mai alguno... lletreros de carrers... a les tendes... A les tendes suposo que si tenen productes pa vendre importats d'un altre lloc... per al turisme... sí que a lo millo tenen l'etiqueta en anglés. Però no és perquè ho hagen ficat els del poble. I a l'oficina de turisme, per exemple, tinc a una amiga treballan allí. A ella sí que li demanaven anglés, evidentment, i... allí tots els pamfletos que tenen i mapes pa visita morella estan en valencià i en castellà, en anglès i... crec que en francès també.

-I a escola, saps a quina edat comencen a estudiar l'anglès?

-Ara, si no m'equivoco, crec que comencen a primer de primària, i a lo millo antes els ensenyen els números, els colors, en plan una o dos hores a la semana ... Jo per exemple vaig començar a tercer de primària... hasta entonces no sabia ni que existie l'anglès.

-I creus que està més present ara que fa 5-6 anys l'anglès?

-Sí, desde luego que sí.

-Ehh creus que el valencià... pel fet que pareix que ha perdut força (p. Ex. Mediàtica, perquè no tenim ni Canal 9, ni la ràdio, a alguns puestos tampoc arribe TV3) permetrà a llengües com l'anglès fer-se més de notar?

-Eh... el fet que s'haja perdut mediàticament... jo penso que no, perquè una cosa és que se perd [el valencià] mediàticament però impulsen l'anglès... entonces sí que guanyarie, però no hi ha canals... no lleven el Canal 9 pa fica un canal en anglès. Entonces no sé hasta quin punt eixa relació pot tindre algun sentit.

-I apart del “campo mediático”?

-Sí que és vertat que, per exemple que a Morella hagen implantat estes classes del B1, B2 i tot això... sí que pot impulsa una mica l’anglès... que, lo que t’he dit, en els últims anys sí que he vist que molta gent s’ha apuntat a les classes d’anglès... i en canvi... no hi ha classes de valencià.

Speaker 2. Raul Llopis García

- La primera pregunta és: com veus l’ús del valencià al lloc on tu vius? En el sentit de la presència que té la llengua, l’ús que en fa la gent... coses aixina....

- El valencià jo crec que s’haurie de gasta més, ja que... bueno, hi ha molts puestos on sí que és vertat que te fiquen els lletrers (cartells) en valencià i en castellà però bueno, un ús molt reduït i jo crec que és algo que s’ha de conserva el valencià.

- I a la tele, la presència que té el valencià? O a la ràdio?

- Pa mi es nul·la, ja que els programes que més miro jo i que més abunden a la tele són totalment en castellà.

-I pel carrer, m’has dit que els lletrers i això en castellà, però a tendes o... per exemple podriem establir diferències entre centros comercials o tendes més grans o tendes mes locals...

- És vertat que cap al centro de la ciutat sí que hi ha un major ús del valencià als cartells a l’hora de posa ofertes, o escriure el nom de l’establiment. Mentre que a puestos com la Salera, Carrefour i tot això pues... el valencià és que ni existis.

-Què sentises o penses quan escoltes a una persona que parle en valencià?

-A mi me fa sentí pues...més tranquil perquè no sé... més... com si estiguera més... com si estiguera més connectat en eixa persona. Com a casa. Mentre que si és en castellà me fa sentí distant.

-I per exemple te sentiries encara més proper a una persona que parles una varietat del valencià més pareguda a la teua? Per exemple, en algú de la província de Castelló més que en algú de la província de València?

-Sí perquè... jo per exemple descendisc d'un poble que és Villafranca que.. ahí és com un "subdialecte" especial perquè allí se combinen moltes paraules del castellà degut a la proximitat en Aragó, i entones te fa sentir més agust encara que si xarres en... en algú que és per exemple de la província de València que xarre més... apitxat crec que se diu...no és lo mateix.

-Vale. Entones se podrie dir que te sentises identificat en les persones que parlen valencià?

- Sí.

- I en la llengua en sí? Te sentises identificat en el valencià? Antes m'has dit que te sentises més tranquil, més agust parlant en una persona que parles valencià, pues això podrie ser una senyal de que te sentises més identificat en eixa persona, que hi ha la possibilitat de ... o sigue, per parlar una llengua més pareguda a la d'una altra persona, potser compartiu més coses.

- Sí

- Entones quan més pareguda és la llengua que parles en eixa persona, més probabilitat hi ha de que compartisques més coses en eixa persona que en una altra en diferent llengua. Per tant, més identificat te pots sentir.

- Sí, sí totalment. Jo ... m'és més fàcil establir una relació d'amistat en algú que parles valencià i si damun parles un valencià més paregut al meu que en algú que ni té idea del valencià o que si xarre valencià és el de Picassent.

- Per què creus que s'usa més el català a Catalunya que el valencià a la C.V.?

- Perquè el sentiment que se té de la llengua està molt més agarrat allí [Catalunya] que ací [C.V.]. Allí la llengua és la seua identitat, per això lo de la independència i tot això

jo ho agarro com a que està tot relacionat. Perquè és com una forma de... de ser diferents, de distingir-se. És que ací mos és igual... que se xarre valencià pos bé, que no se xarre pues ... no hi ha eixe sentiment de defensa de la llengua.

- Vale, entones creus que el fet que el Català se parle més a Catalunya que el valencià a la C.V. té que vore en lo que sentisen ells per la llengua?

- Pues... jo crec que sí, sí. Se sentisen més identificats.

- Vale. Entones diries que el català és una senya d'identitat més poderosa que el valencià per als seus respectius parlants?

- Sí. Un català està increïblement més orgullós del català, que un valencià del valencià.

- Tu què diries que fa falta per a ser considerat valencià? És a dir, què te pareix que li fa a una persona dir "sí, sóc valencià", o als catalans "sí, sóc català"?

- La llengua, el domina la llengua, pot ser apresada...

-Què vols di en "apresada"?

- Que no sigue la llengua materna. Eh... tindre un sentiment... cap a algo de la terra. Potser per als valencians la paella o tarongers, o per als catalans la senyera.

- Bé. Canvian un poc de tema, com de present te pareix que està l'inglés al puesto de la C.V. on tu vius?

- En l'ús habitual?

- Sí. L'ús habitual o la presència... on tu digues he sentit inglés a la tele o he vist cartells en inglés al carrer...

- Jo crec que està encara un escaló per baix del valencià. Si bé el valencià se pot vore al centro de la ciutat...l'inglés és molt més difícil vore cartells en inglés. És vertat que

noms d'establiments i això... alguno sí que està en anglés però perquè pot ser una franquicia o qualsevol cosa aixina... però el valencià encara està per damunt, i l'anglés s'esta introduïnt però... no li guanye.

- Vale, entonces te pareix que el valencià respecte a l'anglés continue estan per damunt?

- En l'ús quotidià a esta zona, sí.

- I te pareix que l'anglés està més present ara que fa 5-6 o 10 anys?

- Sí, perquè mos estem donan conte de que estem a un món globalitzat, entonces s'ha d'anar introduïnt esta llengua, que és la que al final acabarem parlant tots i.. d'esta forma anirà canvian tot. Com lo que dia, en els noms dels establiments i això. A lo millo fa 7 anys no vories el nom de cap establiment que fore en anglés, però ara sí que hi ha més establiments que tenen noms en anglés...

- I apart de les tendes... a lo millo a la tele o a escola...per exemple... no sé si se comence a estudia l'anglés més pronte o més tard... té més o menos presència...

- Home... hi ha que di que jo... estic estudian una ingenieria i estic donan totes les assignatures en anglés. I això és com una espècie de projecte que fa uns anys no estave implantat, per lo menos a la meua universitat. I sí que és vertat que a les escoles cada vegada s'està introduïnt antes l'anglés i en un millor nivell. Tinc una cosina que... en 7 anys que té ja sap comprendre una conversa en anglés i te solte alguna parauleta i coses aixina. Cosa que jo, a la seua edat i en anglés no sabia dir ni papa.

- Ja per acabar. Creus que el fet que el valencià haja anat perdent força, per exemple mediàtica (ens han tancat la TV de Canal 9, la ràdio també... i això mos podrie dona senyals de que ha anat perdent força...) creus que aquest fet –que haja perdut força- al territori valencià, permetrà que altres llengües com l'anglès es facen més de notar?

- No perquè... si parlem el valencià és per facilitat, perquè a Espanya tot el món el castellà l'entén, el valencià no... i si intentem introduir el anglés... eh... encara mos costarie més inclús que el valencià ... entonces no... no tindrie cabuda dins de les cases

ni res per això... perquè seria més difícil inclús que el valencià. I jo crec que el valencià no s'està gastant per això... perquè no està tan generalitzat com el castellà. Entonces, anem a lo fàcil, gastem el castellà i llevem tot lo altre.

Speaker 3. Alba Barreda Barberà

- La primera pregunta seria com veus l'ús del valencià al lloc on tu vius?

- A València la majoria de gent parle castellà però sí que és vertat que en estos anys m'he donat compte que també depen molt del barri on visques i de un poc també, sone trist dir-lo, però un poc també de la classe social a la que pertanyes. Per exemple, al Cabanyal, que és on visc jo ara, o a Benimaclet, que és un altre barri també de gent... diguem... que ha sigut tota la vida gent que ha treballat a l'Horta de València o... al Cabanyal per exemple pescadors... són gent obrera i parlen valencià i avui en dia encara parlen valencià. Sin embargo, la gran majoria de barris de València, en plan més per el centro i tot això, són més rics per dir-lo aixina... parlen castellà. I a lo millor tu per exemple vas a una panaderia i, jo he fet el experimento social de parla valencià i que te miren raro i te diguen... eh... que no... que no te contesten, saps? O que te diguen "no te entiendo". I tu... "vale, te parlo castellà".

- Vale. La següent pregunta és què penses o què sentides quan escoltes a una persona que parle en valencià?

- Home, pos la vertat que... per lo que t'he dit... com a València no és molt comú... per exemple a la meua classe la majoria de gent és de València i solo parlen valencià la gent de poble... és molt trist però la gent de la capital ningú de la meua classe parle... parle valencià i quan vas per ahí... si tu no parles en valencià i ells directament te parlen en valencià pos la vertat que done una alegria que dius... "mira tu, este és de la terreta!" saps? En plan... bé... t'alegres, jo per lo menos. És com que te done tranquil·litat i... empatia. No sé com dir-ho.

- Entonces podriem dir que te sentides identificada en les persones que parlen valencià?

- Jo personalment sí, la vertat. Però perquè sóc valencianoparlant i sempre hem parlat valencià tota la vida, entonces... pues sí.

- I te sentises identificada en la llengua en sí? En el valencià?

- A vore jo sí que me sentisc identificada en el valencià però no vol dir que per exemple quan vaig a Barcelona i sentisc parla català no me sentisc identificada. Vull dir-te, jo sóc de les que pensen que és una mateixa llengua, entonces... en general me sentisc identificada quan sentisc parla pues... valencià, català o ... semejantes. Però sí.

- Molt bé. L'altra pregunta és per què creus que s'usa més el català a Catalunya que el valencià a la C.V.?

- Pues jo crec que és una qüestió històrica i política. En el sentit de que... a Catalunya tenen .... se sentisen tots catalans... més que a lo millo espanyols algunos i a la C.V. en general la gent se sentis espanyola. Però jo crec que això ho van posa en el seu moment... polítics eh... o bueno, gent poderosa perquè no volien ser igual que els catalans. De fet, per exemple la nostra bandera ere igual que la catalana... i la van ... per qüestions polítiques i per no voldre ser pareguts ni parèixer-se als catalans van añadir la franja blava.

- La següent pregunta... què diries que fa falta o quins diries que són els factors o les coses que fan falta pa ser considerat valencià... o pa que una persona digue... "jo sóc valencià perquè..."?

- Pues jo crec que... a vore en primer lloc ... pa sentir-te valencià lo primer és que el teu poble o la teua família siguen valencianoparlants i t'ho inculquen des de menut. I sobretot, tal com estan ara les coses... que ja s'està començan a canvia en eixe sentit, que des de... diguem l'administració pública se fomenta el valencià i... diguem que te facen sentir orgullós de ser d'ací, saps? Que no t'avergonyisque dir... sóc de València.

- Entonces per a tu la llengua és un factor que fa que una persona digue... "sóc valencià", no?

- Sí, exactament. Bueno... sí però també no eh... Perquè hi ha molta gent que se sentis valenciana però que lo que els agradarie serie ser valencians sense parlar valencià. Volen ser valencians però sense el valencià...

- Vale, entonces a què te pareix que s'agarren per a dir que són valencians?

- Pos... a que viuen a València... però no estan orgullosos de la seua llengua ni de... certes coses. És com... que se voldrien pareixer... jo què sé... a Madrid... però... és que són qüestions polítiques tot això.

- Vale. Despues, diries que el català és una senya d'identitat més poderosa que el valencià per als seus respectius parlants?

- Eh... crec que sí. El català és una senya d'identitat més poderosa pals catalans que pals valencians però... perquè hi ha molta més gent que ho parle i... tu quan dius... a vore, hi ha catalans que parlen castellà, saps? Però normalment ningú s'averkonyis de parla català. En canvi, a la C.V. la gente de bien... no habla valenciano.

- Vale. Ara canviem un poquet de tema... en referència a l'anglès... com de present et sembla que està al lloc on tu vius? Present en el sentit de la tele, eh... lo que pugues sentir tu d'inglés al dia per anar pel carrer o els cartells que pugues vore de tendes, senyals... que estiguen en anglès.

- Home pues.... València és vertat que és una ciutat que hi ha moltíssims guiris... ja no de turisme sinó de... Erasmus o vivint. Entonces sí que... per exemple a la universitat casi tot està en valencià i anglès... bueno també en castellà, claro... i... bueno a la tele no, però perquè tampoc hi ha una tele valenciana com a tal. I, però sí, cartells i això sí, però ja te dic, perquè hi ha molts Erasmus i això, jo crec...

- I creus que està més present ara el anglés que fa a lo millor 5-6 o 10 anys?

- Bueno... fa 5 o 10 anys no vivia a València, entonces no sé lo que hi havia. Però jo crec que sí, que és algo que ha anat a més i que cada vegada està més interioritzat. El

inglés i el xino són las lenguas del futuro. Entonces.... per exemple per a la universitat te fan llegir molts llibres i articles, etc en inglés.

- I ja per a acabar... creus que el fet que el valencià pareix que haja perdut força (p. ex. mediàtica, com has dit tu, que no tenim una tele en valencià, ni ràdio i això, de fet, perquè ens la van tancar), O sigue, creus que el fet que el valencià haja anat perdent força al territori valencià permetrà que llengües com l'anglès es facen més de notar?

- Jo crec que ara el valencià, per exemple des de que està ... ha canviat el govern ... que ja no està el PP sinó que està Compromís, li estan donant una altra vegada.... estan incentivant-lo, saps? Entences s'està un poc recuperant. Però si no haguere sigut aixina... sí que crec que l'inglés s'haguere menjat totalment al valencià.

Speaker 4. Aitana Orts Soler

-Com veus l'ús del valencià al lloc on vius?

-L'ús del català al País Valencià està clarament en vies d'extinció. No ens ve de nou que el català es quede reservat a l'àmbit familiar i, a sobre, a poc a poc es va allunyant de l'àmbit administratiu i docent. Ja hi ha localitats on el seu aprenentatge és optatiu, per la proximitat de la mort de la llengua.

-Què penses quan sents una persona parlar en valencià?

-M'entristeix haver de dir que me n'alegre quan una persona em respon en català. Per això diré que em sent satisfeta amb què el receptor m'entenga i em done una resposta en la llengua que ell elegisca i que jo entenga. Si parlem d'una conversa en la qual jo no prenc cap paper, m'és indiferent. Cadascú elegeix la llengua amb què vol parlar.

-Et sents identificat amb les persones que parlen valencià (generalment)?

-Per suposat que no. No em sentiria identificada amb Rita Barberà (bé, al que ella parlava no es pot considerar català) ni amb Camps ni amb Artur Mas ni amb el veí que va assassinar la seua dona però parlava català (és un exemple). Personalment, pense que

la llengua indica un lloc de procedència, generalment, i tracte de no tindre prejudicis (ni bons ni roïns) sobre l'origen de les persones. Com jo ho veig, la identitat són els valors de cadascú i no per parlar la mateixa llengua convergiran amb els meus propis.

- I amb el valencià?

-El valencià és la meua llengua materna i eixa és tota la relació que tinc amb el valencià. Si et sóc sincera, no entenc com es pot sentir u identificat amb la seua llengua. Jo la relacione amb la meua vida, perquè en faig ús d'ella, això és tot. Si la perdera, perdria el meu propi idioma (la qual cosa em pareix molt greu), però no entenc com podria identificar-me amb una abstracció, com qui se sentirà identificat amb l'espanyol, francès o tailandès.

- Per què creus que s'usa més el català a Catalunya que el valencià a la Comunitat Valenciana?

-Evidentment, no sóc especialista en el tema, però sóc conscient que a Catalunya i al País Valencià les realitats que hem viscut i que vivim són diferents. A grans trets, a Catalunya el noucentisme va deixar un llegat nacionalista molt conreat sobretot per la classe burgesa. Fer del català una llengua de prestigi és un fet que al País Valencià no va acabar d'arrelar i el català es quedava com «la llengua del poble», per no dir dels pobres. Anys després, cert és que el català a qualsevol lloc pateix les seqüeles de ser una llengua minoritzada davant del castellà, tot i que al País Valencià estem demanant una ràdio i televisió en la nostra llengua, mentre que a Catalunya es queixen de la qualitat de la programació de TV3 i altres. Les diferències del nivell que han assolit els catalans de normalització estan lluny del que en el País Valencià puguem haver obtingut.

- Què diries que fa falta per a ser considerat valencià?

- Haver nascut en València, supose. Una persona no pot ser més o menys valenciana. Pense que ho he dit abans; no crec que la identitat d'una persona vaja regida per la seua llengua, les seues tradicions, la gastronomia, etc. A mi no em diu res sobre la identitat d'una persona el lloc on haja nascut o totes les coses que ja he dit.

- Diries que el català és una senya d'identitat més poderosa que el valencià per als seus respectius parlants?

- No. Fins on tinc entès, el català és el nom oficial de la llengua que es parla en tot el territori catalanoparlant (des del nord de Catalunya, fins al sud del País Valencià, a les illes i a l'Alguer). El valencià és la variant que parlem al País Valencià. Tot i que no és així, tots hauríem de ser conscients d'això i que és una llengua comuna. Per tant el parlant de Catalunya hauria de reconèixer el català com a la seua llengua pròpia així com el del País Valencià. Ni més poderosa ni menys.

- Com de present et sembla que està l'anglès on tu vius? (Comunitat Valenciana)

-He escoltat gent que viu en territori catalanoparlant dir que, com que vol que els seus fills aprenguen dues llengües alhora, els parlarà en espanyol i anglès. Per tant, pense que l'anglès està prenent protagonisme com a llengua secundària i, per molt que ens pese, acabarà per furta-li la «mala posició» del català, que molta gent té com a segona llengua.

- Creus que està més present ara (l'anglès) que fa 5-6 anys?

-Des de la meua experiència, fa cinc anys estava gastant un dineral dels meus pares per pagar una acadèmia i aprovar un dels exàmens de Cambridge, sense el qual avui en dia és molt complicat accedir a un màster, una beca Erasmus, tindre un treball, etc. O siga que està igual de present, en tant que és una llengua tan parlada que se'n trau profit. Seria el pol oposat del català, pense.

- Creus que el fet que el valencià haja perdut força (mediàtica, per exemple) al territori valencià permetrà a llengües com l'anglès fer-se més de notar?

-Com deia, sí que és cert que l'anglès ha ocupat alguns llocs que pertanyien al català (com eixos pares no catalanoparlants que ensenyaran anglès al seu fill perquè siga bilingüe). No obstant això, en el cas dels mitjans de comunicació, no cal que l'anglès suplisca cap mancança, l'espanyol ja ens satisfà totes les necessitats (ironia).

Speaker 5. Sara Fabregat Fabregat

- Entrevista a Sara Fabregat. La primera pregunta és com veus l'ús del valencià al lloc on tu vius?

- Vale, al lloc on jo visc se supose que tenim els mateixos drets i deures en valencià que en castellà, però jo penso que el castellà està molt més imposat. Sí que és vertat que jo per exemple que treballo a una escola.. eh... hi ha moltes assignatures que es donen en valencià i que s'intente fer-ho en valencià... però la resposta dels alumnes en este cas davan del valencià i el castellà no és la mateixa. Jo crec que s'haurie de reforça molt més i que s'haurie de dona més... no sé si a coneixe però si que normalitza més i que a les institucions públiques se parlaré el valencià, que és la que se supose que és la nostra llengua i lo que ens identifica com a poble.

- Molt bé. I, ja que has viscut i treballat a Catalunya, com veus l'ús del català al lloc on vas viure tu?

- Allí mol millo, més acceptat que ací. Allí a l'institut on jo treballava quasi tots els alumnes no s'expressaven d'altra manera més que en català i allí ho tenien com més assumit. De fet, veien estrany que algú parlara en castellà. No com ací, que quasi veuen estrany que algú parle en valencià.

- I tu personalment, què sents o penses quan escoltes a una persona que parle en valencià?

- Jo ho veig molt normal perquè és la llengua que jo parlo i ademes m'agrada que la gent d'ací parle valencià.

- I per exemple, quan notes que algú parle més tipo "jo menjo, jo parlo" que algú que diu "jo menje, jo parle"... te canvien els sentiments cap a eixa persona?

- No, home... sempre sentises més familiar a algú que parle la mateixa... derivació... no sé ...

-Subdialecte o..

- Subdialecte que tu... però no canvie la meua manera de pensa cap a eixa persona per com parle.

- Vale. I te sentises identificada en les persones que parlen valencià?

- Sí. Molt més que en les que parlen castellà. De fet jo no parlo en castellà en ningú si sé que l'entenen [el valencià] perquè penso que tinc dret a parla en valencià

- I en el cas de Catalunya? Vull dir... parlaves en valencià en tots... no?

- Sí que és vertat que moltes vegades canviava l'accent. Al principi no... jo ademes sóc de les que defenc que he de mantindre la meua manera de parla. Però sí que és vertat que moltes vegades ere inevitable después d'esta una temporada allí canvia algunes terminacions... algunes paraules més pròpies del català sí que m'ixien.

- I diries que te sentises identificada en el valencià?

- Sí.

- Per què creus que s'utilitza més el català a Catalunya que el valencià a la Comunitat Valenciana?

- El suport que ha tingut sempre en Catalunya el català... i perquè no l'hem tingut ací a la Comunitat Valenciana. En el moment en què els polítics no parlen valencià... com t'has de sentir identificat en eixa llengua? I allí a Catalunya és lo contrari. Ademes la identitat que tenen com a poble allí és molt més marcada que la que tenim ací.

- Quins factors diries que definisen a una persona com a valenciana? O sigue... què diries que fa falta pa que una persona digue "jo sóc valencià"?

- Una... primera i principal que parlar el valencià, no? Perquè jo crec que si és el nostre idioma... no me s'ocorris pensa que un inglés pugue parla espanyol o una altra llengua que no sigue l'anglès... No que no puga parlar una altra llengua sinó que no se

comunique en l'anglès. Entonces és lo mateix, si te sentises valencià però no parles valencià és un poc incongruent. Jo crec que uno dels principals motius és que sàpigues parla i que utilitze el valencià. I apart d'això que també estime les nostres costums.

- Diries que el català és una senya d'identitat més poderosa que el valencià per als seus respectius parlants?

- Encara que jo crec que... últimament està canviant això, sí que crec que el català ... el tenen més com a senya d'identitat que nosaltres... en general.

- Sí sí sense entrar en casos concrets. Canvien un poquet de tema, com de present et sembla que està l'anglès al lloc de la Comunitat Valenciana on tu vius?

- Zero. L'única presència anglesa que crec que tenim és quan venen els del FIB... ahí sí que paix que t'hages d'espabilar més i parlar una mica més. Però en el meu dia a dia no trobo gens de presència anglesa exceptuant en l'àmbit escolar o en ... l'àmbit acadèmic que ahí sí... si vas a una acadèmia o si estàs estudiant anglès sí que parles anglès. Després en el dia a dia ací en el meu barri... no res.

- I respecte a cartells que pugues vore al carrer?

- Ah bueno... en eixe aspecte sí que crec que inclús massa ... que pareix que si obrises una tenda i fiques un cartell en anglès o una publicitat en anglès té més valor que si ho fiques en valencià. En eixe cas sí que crec que... inclús els adolescents, no? Que gasten molt paraules que ... que si *hater* que si no sé què... que si estan en anglès pareix que tingueren més valor que si foren en valencià o en castellà.

- I respecte a la tele?

- Lo mateix. Apareixen més paraules que pareixen més modernes però tenim paraules espanyoles o valencianes que expressen exactament lo mateix. Però paix que si ho dius en anglès té més valor o... és més guay.

- Vale. Creus que l'anglès està més present ara que fa a lo millor 5-6 o 10 anys?

- Sí, sí sí. Crec que també se fomenta més i se recolza més que s'estudie l'anglès. Jo quan anava a l'escola... fins 3er de primària no vaig començar a estudiar anglès, fins que no vaig anar a la universitat no mai me van fer fer un speaking... i ara això s'està intentant que canvie i que la gent comence a aprendre anglès.

- Creus que el fet que el valencià haja perdut força (p. ex. Mediàtica, que ens han tancat Canal 9, la ràdio i tot això) ha fet o permetrà que llengües com l'anglès es facen més de notar?

- No perquè tampoc veig que s'estiguen parlar més anglès en la televisió. O sigue en la televisió i en els mitjans de comunicació... no. Lo únic que pot fer que l'anglès se note més són les xarxes socials, que ahí a la gent sí que li pegue més per parlar en anglès ... o.. no sé ahi sí que me pareix que té més impacte l'anglès que el valencià. Però de moment jo no he vist cap canvi... ni dibuixos en anglès. Si tu vas a canals específics ahí sí que n'hi ha, però és que també n'hi ha en català.

- Molt bé. Gràcies.

Speaker 6. Andrea Fabregat Fabregat

- La primera pregunta és com veus l'ús del valencià a la C.V.?

- Eh... tinc la sort de viure a una comarca i a un poble on l'ús del valencià està .... a vore el valencià s'utilitza molt, cosa que no passe a Castelló o a altres pobles. Totes les redes socials que fa utilitzar l'ajuntament o els serveis del poble.... normalment estan en valencià i... bueno la majoria de coses estan en valencià. I poques vegades afegeixen una cosa en castellà si no és perquè és d'ús general per a pobles de la província del costat, que és Terol. Entonces l'ús del valencià al meu poble per a mi és perfecte. Però sé que és un cas excepcional, que vivim a una comarca i a una localitat que promouen l'ús de la llengua.

- Molt bé. I ara respecte a l'ús del català a Catalunya?

- Eh... si parlem d'escola, de l'escola on treballa, està fet... és educació catalana, totes les assignatures s'imparteixen en català llevat de la llengua castellana. Als mestres d'aquí els costa moltíssim fer castellà, perquè els costa parlar el castellà. Apart d'això, Igualada és una ciutat, ja no és un poble. Llavors hi ha molta gent que no és de Catalunya, i... tota la gent que treballa a les botigues, que m'he trobat pel carrer... tots entenen el català, però no tots el parlen, perquè és una ciutat i hi ha més gent de fora. Però bueno, el català es respecta, tu parles en català i ells te contesten en castellà... però la majoria de gent parlen català. I tenen més apreciació per la seua llengua. Mentre que a Vilafranca això no passa, perquè la majoria de gent és del poble i tot el món parla valencià. Però és diferent perquè allò és un poble i açò és una ciutat. I igual que a la C.V. algú m'ha fet repetir-li la pregunta perquè en català no l'entenen... a mi ací [Catalunya] no mai m'ha passat. D'altra banda, a Catalunya hi ha una burrada d'escoles concertades, a Igualada de les 12 escoles que hi ha solo 5 són públiques, les altres 7 són privades i jo vaig preguntar... ostras... com pot ser que sent l'educació millor ací [Catalunya], perquè van molt més avançats ací que a la C.V., perquè la gent tira més a l'educació privada que a la pública, i me van dir que és que ere, duran l'època de Franco (que estave prohibit parlar i ensenyar el valencià i el català), la gent que treballava a les escoles públiques ere gent que venie de fora i vetllava per a que a les escoles públiques no se parlara el català. Entonces, les escoles concertades van ser les que, bajo mano, seguien...van fer que no se perguera la llengua.

-Vale. Després, què penses quan sents a una persona parlar en valencià?

- Mhh, m'agrada perquè ... és a lo que estic acostumada... i és la meua llengua.

-I... te sents identificada amb la gent que parla valencià?

- Sí... no sé per què però sí. A mi m'agrada sentir parlar en valencià... me done igual que sigues dels Ports, de la Safor o... de les comarques del Segura... que tenen un accent diferent i... més xulo, m'encanta, m'agrada sentir parlar el valencià de diferents maneres. M'encanten els dialectes, els accents...ehh la tonadeta... m'encanta.

- Entonces te sents identificada en la gent que parle valencià/català?

- A vore, me sentisc identificada perquè saps que el valencià no és una llengua apreciada. Entonces, quan sentises que algú que no és del teu ... dels teus voltants... que és de l'altra punta de la C.V. parle valencià sentises que... no sé que no està tot perdut, perquè te'n vas a Castelló o a València ciutat, i allí la gent no parle valencià. Entonces trobar-te algú de diferents llocs que parle valencià és com que... no s'ha acabat de perdre. I la llengua al final... forme part d'una persona, entonces te sentises identificat pel fet que tens algo més en comú en eixa persona, que és la llengua, la teua llengua materna... en la que has crescut, en la que t'han educat i... això cree vincles emocionals.

- I en el valencià te sentises identificada?

- En el valencià en sí... sí, sí perquè forme part de la cultura, de la meua cultura, la del meu poble, o sigue... dins de la cultura del teu poble o de la teua comunitat... la llengua jugue un pape important. Entonces sí, claro, me sentisc identificada en el català, valencià, o en el català, com vulgues dir-li. És que a vore, la llengua està present durant tota la teua vida. Eh... des de que naixes... pa communicate en tos pares, amics... i depues en la educació... a mi m'han educat en valencià.... entonces el valencià impregne tots els camps de la meua vida, sempre ha sigut més el valencià que el castellà, per això me sentisc més identificada en el valencià que en el castellà.

- Molt bé. La següent és, per què creus que se parle més català a Catalunya que valencià a la C.V.?

- Eh... no ho sé , però me done molta ràbia. I crec que al final té que vore més en aspectes polítics que ... en aspectes polítics generalment. Que no s'ha fomentat l'ús del valencià i des del govern valencià o català no se li ha donat tanta importància a eixa llengua. Entonces, si les persones que se suppose que han de vetlla per unes lleis, una cultura i una llengua del territori on viuen no li donen importància al valencià... mhh... la gent tampoc li la donarà. I a Catalunya és al revés, el govern o governs que han hagut aquí li han donat molta més importància. Per això me pareix que la gent de Catalunya té molt més present que s'ha de parlar eixa llengua que la de València. De fet, jo crec que

a la gent que de vertat li importe la llengua, li done igual que se digue valencià que català. Lo que interesse és que se valore la llengua i que se parle. Si hi ha gent que intente separar-les, jo crec que no tenen molt clar... normalment eixa gent damunt no parle la llengua. Lo que no és normal és que tu a València faces un examen de la Junta Qualificadora i el certificat te valgue per a Catalunya, però que el faces a Catalunya i el certificat no te valgue per a València. Jo... per a mi són tot interessos polítics.

- Què diries que fa falta per a ser considerat valencià?

- Parla valencià, utilitzar-lo... o sigue ser conscient de que l'has d'utilitzar en tots els contextos que pugues i... estimar-te la llengua.

- Entonces... bàsicament és la llengua?

- És que... quan arribo per exemple a una escola nova me diuen... “aiii, aixina que eres valencianeta” i jo “no, no sóc valenciana... jo sóc de Castelló”, perquè me diuen valencianeta i ells ho associen a València, i jo no me sentisc identificada en la gent de València, o en lo que la gent creu que és València. Perquè la gent associe València en falles, paella, orxata i Rita Barberà. O sigue, jo sóc molt mala valenciana... perquè no m'agrade l'orxata, no m'agraden els farçons... la paella ni fu ni fa i... segurament tinga més coses en comú en la gent de les terres de l'Ebre, o de Catalunya, que en la gent que viu a València, a la part de València o Alacant. És que per a mi és més valencià una persona que ha vingut de l'altra punta de món però parle en valencià que uno que haja nascut a l'Hospital de la Fe i el seu valencià se limite a quatre hores setmanals que donave a l'institut.

- Tu diries que el català és una senya d'identitat més poderosa que el valencià per als seus respectius parlants?

- El català és una senya d'identitat més poderosa per al conjunt de ... de la gent catalana. Vull dir, si ho mirem en un conjunt, té més pes el català a Catalunya que el valencià a València, però si és de manera individual, no crec que un català que parle el català, per a ell ... tingue més poder per a ell el català que per a mi el valencià. O sigue, un català que

parle català i un valencià que parle valencià eh... jo crec que nos estimem igual la llengua, cadascú la seua, però igual. Ara, que té més valor la llengua a Catalunya que a València, sí, segur. Crec que la llengua és la mateixa senya d'identitat. Segurament a Catalunya, si mirem en conjunt, la majoria de la gent dirà que el català forme part de la seua identitat mentre que a València el número de gent variaria.

- Vale, ara canvian un poc de tema, com de present te pareix que està l'anglès al lloc on tu vius?

- A vore... la gent a l'anglès li done molta importància, perquè és vertat que és una llengua que t'obris moltes portes. Ehh... llavors, a Vilafranca per exemple, que és un poble xicotet pues... van tots locos buscan acadèmies, extraescolars... i mestres que mos donen anglès. Ara, l'ús de l'anglès que se fa al poble és mínim. Simplement és l'estudi que els pares volen que facen els seus xiquets. També em sembla que l'anglès és una cosa que està de moda ara...

- I creus que està més present ara l'anglès que fa 5-6 anys?

- Mhh... sí, ara tenim el Kids & Us... en tota la seua metodologia... de "basado en el juego" i tot lo que tu vulgues. Però jo vaig començar a donar anglès a 3er de primària... no a P3 com es fa ara. En eixe sentit sí que està més present...més accessible, però a Vilafranca per lo menos no se gaste més.

-I ja per a acabar, creus que el fet que el valencià pareix que haja anat perdent força (p. ex. mediàtica) al territori valencià permetrà a llengües com l'anglès fer-se més de notar?

- No crec que estigue passant... i espero... no m'agradarie que passare. Bueno, és que a Vilafranca és casi segur que no pasará, però és que estem parlan d'un poble de 2500 habitants, i la població és d'allí... o com a molt d'un poble de Terol, que tampoc parlen anglès.

- I fora de Vilafranca? A la C.V. en general?

-No, jo crec que no. És que a vore, no té res a vore el valencià en l'anglès. La teua llengua materna és el valencià o el castellà i la teua segona llengua serà el castellà o el valencià. L'anglès és una ferramenta més que te donen per a ... valer-te a la teua vida... professional ... normalment més professional que personal. No crec que guanye esta força l'anglès... Però... bueno, en les escoles públiques no, en les escoles privades, sí. Ademes és que ja passe, i és que no se li pot donar més importància a l'anglès que a la llengua del teu territori.